

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Plurimos in primitiua Ecclesia, sicut & Ananiam, & Saphiram, se voto paupertatis obstrinxisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vestimentis, quàm vili materia vsi sint, & picturæ, & reliquiæ illorum declarant. Cibos quoque non lautos eis apponebat Christus, qui eis, etiam post resurrectionem, exacto magno piscationis labore, exiguum conuiuium apparauit. *Vt enim descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem.* Denique propriam habitationem nullam habuerunt; sed, instar mendicorum, vbique & nusquam, domi fuerunt; totusque mundus & exilium & patria illis extitit. De S. Pauli paupertate, in citato libro multa dixi. Illud hic addendum est, quod S. Antoninus, in sexto gradu paupertatis, ex Alberto, his verbis indicat: *Sextus, omnia dare, semetipsum relinquere, & ultra hoc laborare manibus, vt tribuat necessitatem patienti, vt fecit Paulus; qui laborabat manibus suis, vt ipse dicit ad Corinthios, vt sibi & socijs subueniret.* Et quamuis manuum labore sibi & alijs victum quæreret; tamen & illud dixit: *Vsq; in hanc horã & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cadimur, & instabiles sumus.* Vbi omnia pauperum incommoda recensuit; famem, sitim, nuditatem, despectum, denique & defectum habitationis, ait enim *instabiles sumus, certam sedem non habentes.*

Apostolis tempore proximi, erant proximi & virtute. Nam primæui fideles, etiã coniugati, vouebant vt plurimum paupertatem. De ijs enim testatur D. Lucas ita: *Erant perseverantes in doctrina Apostolorum,* doctrina autem Apostolorum non erat tantum de præceptis, verum etiam de consilijs Euangelicis. Sed longè clariùs id docetur historia Ananiæ & Sapphiræ. Ananias enim dicitur, *fraudasse de pretio agri, conscia uxore sua.* Quæ fraudatio furtum, immò sacrilegium rei Deo dicatæ nominatur à SS. Patribus: quia vel disertè vouerat, vel certè professus erat verbis, aut ipso facto plenam bonorum, & pretij eorum venditorum abdicationem. Itaque non solo mendacio, aut hypocrisi peccauit, quòd scilicet simularet se dare totum, cum daret partem tantum. Certè si fraudauit, fraus non in propria, sed aliena re potuit committi, & si votum violauit, necesse est, eum paupertatem promississe. Violasse autem votum, disertè affirmat S. Augustinus inquit: *Dum ex eo, quod promiserat, partè subtraxit, sacrilegy damnatur & fraudis. Sacrilegy, quòd Deum in pollicitatione fefellerit, Fraudis, quòd integris mu-*

Ioan. 21. 9.

S. Antonin. 4. part. tit. 196. c. 32. § 2.

1. Cor. 4. 15.

VII.

Act. 2. 42.

Act. 5. 2.

S. Augustin. serm. 27. de verb. Apost.

neribus portionem quamdam putauit subtrahendā. Potuisset licitè vel totum pretium, vel partem eius seruare, si non vouisset: *nonne manens tibi manebat*, ait S. Petrus, nemini igitur iniuriam fecisset, neque peccasset fraude lethali, sed mendacio dumtaxat veniali, quod morte tam subita, publica, & infami non fuisset punitum. *Quare hoc fecisti?* inquit S. Chrysostomus, *Voluisti habere? oportebat initio habere, & non promittere: nunc autem postquam consecrasti, manu sacrilegium commisisti.* Ita Basilius, Athanasius, Nazianzenus, Hieronymus, Gregorius, & alij SS. Patres docuerunt. *Ni, humana gloria cupiditate, Ananias, quidquid bonorum habebat, Deo palam consecrasset, ut hominum de se opinionem excitaret, ut S. Basilius loquitur, vix credibile est S. Petrum dicturum fuisse: Cur tentauit Sathanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agris itemque: Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus Deo, sed hominibus.* Nimirum ille dicitur mentiri Deo & Spiritui sancto, qui id, quod ei promissit, & vouit, non seruat; non autè, qui in re propria mendaciū solum officiosum profert, nec perniciosum; quale fuisset tantum, si Ananias cum vxore votum non emisisset. Cum itaque Ananias & Sapphira paupertatis voto se obligarint, argumentum est manifestum, statim, tempore Apostolorum, plurimos amore paupertatis incensos ad eam sese voto obstrinxisse.

VIII.

Qua de caussa Esseni, quos S. Marcus Alexandria instituit, ad instar primorum fidelium, quos viderat Ierolymis à S. Petro institutos, paupertatis laude claruerunt, de qua re vel Ethnicos audiamus. Plinij verba accipe: *Gens (Essenorum) sola in toto orbe, praeter cetera mira, sine vlla femina, omni Venere abdicata, SINE PECVNIA, socia palmarum, in diem ex aequo conuenarum turba renascitur &c. & ita gens aeterna est, in qua nemo nascitur: tam facunda illis aliorum vita poenitentia est.* Ad stipulatur Solinus, cuius haec sunt. *Interiora Iudaea Esseni tenent, qui prae diti morali disciplina, recesserunt à ritu gentium vniuersarum: maiestatis, ut reor, prouidentia ad hunc morem destinati. Nulla ibi femina, venere se penitus abdicant; PECVNIAM NESCIVNT, palmis victitant: nemo ibi, nec tamen deficit hominum multitudo. Locus ipse additus pudicitia est, ad quem plurimi licet vndiq; gentium properant, nullus admittitur, nisi quem castissimè fides, & innocentia meritum prosequatur. Itaq; incredibile dictum,*

gens

S. Chrysof. hom. 12. in Act.
S. Basil. ser. 1. de inlit. Monach.
S. Athan. serm. de Passio. & cruce.
S. Naz. in carm. de Virginit. S. Hieron. ep. 8.
S. Greg. l. 1. ep. 33. S. Cyprian lib. 3. Felim. c. 30.

Plin. l. 5. c. 17.

Solin. Polyh. c. 36.

ambrosius
de uirginitate
lib. 1. c. 17.